

Nr 197.

Av herr **Magnusson** i Skövde, om förhöjda pensioner åt indelt manskap.

I en till Konungen under sistlidne oktober ingiven skrivelse anhåller ett stort antal indelt manskap vid Kungl. Skaraborgs regemente om förbättrade pensionsförmåner efter avskedet. Skrivelsen härom lyder, med uteslutande av ingressen, sålunda:

»Enligt gällande bestämmelser angående indelt manskaps pension åtnjuta vi efter avskedet 61 kronor årligen under åldern 50—60 år samt därefter 100 kronor årligen, vartill kommer ett litet bidrag från invalidhusfonden samt det extra tillägg, som på grund av Kungl. Maj:ts proposition av riksdagen beviljats oss som dyrtidstillägg.

Dyrtiden har emellertid även för oss blivit i hög grad kännbar, och det är med bekymmer vi se framtiden an, då pensionen givetvis är alldeles otillräcklig för vårt och, i de flesta fall, även familjemedlemmars uppehälle vid tilltagande ålder och arbetsoförmåga eller ens utgör, vad väl ursprungligen därmed åsyftats, ett avsevärdare tillskott till vår försörjning. På grund av allmänt kända orsaker, dyrtiden och penningvärdets fall, äro pensionsbeloppen, även om de tillfälliga tilläggen göras permanenta, nu relativt mindre än tidigare. För att komma någorlunda i jämnhöjd med tidigare förhållanden torde en tredubbling vara befogad.

Det torde vara Eders Majestät bekant, att såväl ännu i tjänsten kvarstående som uttjänta soldater i regel befinna sig i små ekonomiska omständigheter och sålunda icke ha något avsevärt kapital för äldre dagar. Detta har till stor del förorsakats av vår tjänst som soldater, ty tjänsten har bundit oss vid regementet, torpet, roten och orten, vadan vi ej haft samma rörelsefrihet som andra att taga lönande arbetsförtjänster, vare sig

på nära eller än mindre på fjärrare håll, och därigenom förbättra vår ekonomiska ställning. Då vi offrat en betydande tid av vår bästa och kraftigaste ålder i Eders Majestäts och rikets tjänst, synes oss befogat att framställa en underdånig bön, att Eders Majestät täcktes taga under nådig omprövning och eventuellt genom regeringen föranstalta om proposition till riksdagen, att pensionsbeloppen för indelta soldater (och båtsmän) måtte höjas förslagsvis till:

183 kronor	under	åldern	50—60	år
300	»	»	»	60—70 » och
500	»	»	»	över 70 ».

Då enligt upplysning från försvarsdepartementet någon proposition i anledning av denna framställning icke med säkerhet kan ställas i utsikt och framställningen synes mig vara behjärtansvärd och välmotiverad, har jag ansett mig böra tillmötesgå en från ett stort antal indelt manskap till mig gjord framställning att genom motion bringa frågan under Riksdagens prövning. Det synes mig också, att de rester vi ha kvar av vårt i stort sett utmärkta indelta manskap, som tjänat riket mot en ganska blygsam ersättning, vore förtjänt av att få sin framställning bifallen.

Jag tillåter mig därför hemställa:

att riksdagen måtte besluta att åt indelt manskap bevilja pension efter avskedstagandet till belopp enligt ovanberörda framställning eller:

183 kronor	årligen	under	åldern	50—60	år
300	»	»	»	»	60—70 »
500	»	»	»	»	över 70 »

samt att vederbörande utskott måtte föranstalta om den utredning av de närmare bestämmelserna för pensionens utbetalande, som erfordras vid eventuellt bifall till motionen.

Stockholm den 21 januari 1921.

Karl Magnusson
Skövde.